

anden Tægt for Papper og Breve til Slesvig og adskillige andre nordtyske Landdomraader end til det øvrige Land. Dette var vel tilbøielig en Følge af, at der ikke dengang var indgaaet en sælles Overenskomst om Postvæsenet, men dog ogsaa deraf, at vi selv efter Krigen i 1864 havde vidst at skaffe os en overordentlig god Stilling med Hensyn til de Lande, der tidligere hørte til Danmark, og de større Centrer for Korrespondance og Forretninger, som stod nærmest i Forbindelse med os. Der findes en Overenskomst med Tydskland af 30te Juni 1865, og derefter ser man, at Brevportoens mellem Danmark og Hertugdømmerne — altsaa efter Krigen — var 6 St. dansk eller 2 St. Rourant. For Smaa-papper var Portoens uden Hensyn til Afstanden 12 St. for indtil 1 Pund, 18 St. for mellem 1 og 2 Pund og 24 St. for 2 til 4 Pund. Desuden var der mellem Grændseposthusene en endnu lavere Tægt for Breve, nemlig 4 St. Rm. eller $1\frac{1}{4}$ St. Rourant, og for Papper, nemlig henholdsvis 8, 12 og 16 St. Dette var en overordentlig lav Tægt og en stor Fordel for os og for Beboerne i Nordflesvig. For Breve til Hamborg og Lübeck brugte man samme lave Tægt, nemlig 6 St. Rm., og Indtægterne af alle disse Postarter saldt til lige Deling mellem begge Parter, altsaa Tydskland og Danmark. Det var, som Enhver vil se, ikke blot til Fordel for Beboerne af Hertugdømmerne, særlig Slesvig, men det var ogsaa, idet Trafiken til Hamborg og Lübeck var lettet, til stor Fordel for Handelsstanden, for alle Folk, som havde Forretninger paa Hamborg og Lübeck, altsaa ikke blot til Fordel for den kjøbenhavnske Handelsstand, men ogsaa for dem, som handlede med Kvæg ovre i Sjælland, saa det ærede Medlem fra Aarhus (Ngerslev) behøver ikke at se saa kritisk paa mig. Denne gunstige Tilstand fandt ikke blot Sted de første Aar efter Krigen, men ogsaa senere. Der affluttedes en ny Konvention med Preussen og senere med det nordtyske Forbund, der væsentlig fastholdt de samme Tægter, kun med en lille Forandring uden stor Betydning. I Konventionen af 9de April 1868 — den findes ligeledes i Lovsamlingen — findes der vel en lille Forandring med Hensyn til Papper, men hovedsagelig vedbleve dog de samme Tægter — jeg skal ikke trætte med at læse disse Tal op, jeg har her, det vilde kun skaffe Stenograferne Noget at bestille. Saa kom Bernerkonventionen, men den medførte endnu ikke nogen Forandring; den lave Porto til Hertugdømmerne, Hamborg og Lübeck blev opretholdt. Bernerkonventionen traadte i Kraft den 1ste Juli 1875 omtrent samtidig med,

at den nuværende Regjering overtog Ledelsen af Forretningerne. Efter den Tid falder en ny Konvention, nemlig Pariserkonventionen af 1ste Juni 1878; men ved denne Konvention af ethvert Spor af de tidligere Fordelse med Hensyn til Portoens og Lettelsen af Forbindelsen med Nabolandene gaaet bort. Pariserkonventionen traadte i Kraft den 1ste April 1879, og efter den Tid er Portoens til de nævnte Provindser og de nævnte Steder forhøiet fra 12 Ore til 20 Ore, hvad Enhver vil indrømme er et betydeligt Tillæg og en Forøgelse i Skatten paa de Korresponderende — en Skat, som falder paa os saavel som paa Nordflesvigs Beboere. Nu vil man vel sige, at dette er nødvendigt ifølge Pariserkonventionen, og man vil vel begrunde det ved, at Pariserkonventionen ikke fjender nogen særlig Afgivelse fra den sælles Tægt for enkelte Provindser, men kun for hele Landet — vi have en Afgivelse for Sverigs Bedkommende, men ikke for enkelte Provindseres Bedkommende —, og derfor have vi været nødt til at gaa ind derpaa. Men for det Første havde det maaske dog været muligt paa Pariserkonventionen at gjøre sin Indflydelse saaledes gjældende, at man havde opnaaet Bestemmelser i Traktaten, der gjorde det muligt for os at bevare denne postale Fordel i Forhold til andre Lande. Imidlertid ere vi jo smaa, og det skal indrømmes, at vor Stilling under saadanne Forhold er uanseligere end Andres, og man kan ikke bebrejde Regjeringen, at den ikke kan sætte Ting igjennem, som større Magter kunne sætte igjennem; men det havde dog ingenlunde været nødvendigt at gaa til en Tægt af 20 Ore, thi Pariserkonventionen kræver ikke en Tægt af 20 Ore. Pariserkonventionen medfører nemlig en ensartet international Brevporto, men sætter Taxten, som i saa Henseende skal gjælde for de enkelte Lande, med et vist Spillerum, saaledes at det overlades de enkelte Lande, om de ville gaa ned eller op; de kunne afrunde Taxten nedad eller opad. Jeg er ikke sikker derpaa, men jeg tror, at den internationale Tægt efter Pariserkonventionen er 32 Centimer, det er 18 Ore paa Dansk. Der var nu ikke det Mindste veien for, at man kunde være gaaet med til 16 Ore istedetfor at gaa op til 20 Ore. (En Stemme: Det var ikke 32, men 25 Centimer.) Ja, de 32 Centimer er muligvis galt, men hvad der er rigtigt, er, at det svarer til 18 Ore dansk; det er Gjennemsnitstaxten, som man blev staaende ved, de 32 Centimer hidrøre muligvis fra en Feiltægt, idet jeg har skrevet op efter Maximalgrændsen, men ialtfald er det andet Tal rigtigt, nemlig 18 Ore. Man havde imidlertid Lov til at afrunde det baade